

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 17.10.2018
COM(2018) 691 final

2018/0356 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

**om indgåelse af frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og Den Socialistiske
Republik Vietnam**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

De dynamisk voksende økonomier i Sydøstasien udgør med deres 600 millioner forbrugere og hastigt voksende middelklasse vigtige markeder for EU's eksportører og investorer. Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN) tegner sig tilsammen for 227,3 mia. EUR i handel med varer (2017) og 77 mia. EUR i handel med tjenesteydelser (2016) og er EU's tredjestørste handelspartner uden for Europa, næst efter USA og Kina. Samtidig er den samlede beholdning af direkte udenlandske investeringer i ASEAN på 263 mia. EUR (2016), hvilket gør EU til den største udenlandske direkte investor i ASEAN, mens ASEAN som helhed er Asiens næststørste direkte udenlandske investor i EU med en samlet beholdning af direkte udenlandske investeringer på 116 mia. EUR (2016).

Vietnam er nu blevet EU's næststørste handelspartner i ASEAN, efter Singapore og Malaysia, og EU's samhandel med Vietnam beløb sig i 2017 til 47,6 mia. EUR. Vietnam er én af de hastigst voksende økonomier i ASEAN med en gennemsnitlig BNP-vækst på ca. 6 % i de seneste ti år, og dette niveau forventes at forblive uforandret også fremover. Vietnam er en dynamisk økonomi med over 90 mio. indbyggere og har den hurtigst voksende middelklasse i ASEAN og en ung og fleksibel arbejdsstyrke. Takket være landets høje alfabetiseringsgrad, høje uddannelsesniveau, forholdsvis lave lønninger, gode transportforbindelser og centrale beliggenhed i ASEAN-blokken vælger stadigt flere udenlandske investorer Vietnam som base for deres aktiviteter i landene omkring Mekonfloden og i andre regioner.

Rådet gav den 23. april 2007 Kommissionen bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en interregional frihandelsaftale med landene i ASEAN. Det underforståede formål hermed var at forhandle sig frem til en interregional frihandelsaftale, men bemyndigelsen gav dog mulighed for at føre bilaterale forhandlinger, hvis det ikke var muligt at nå til enighed om at forhandle i fællesskab med en gruppe ASEAN-lande. I lyset af vanskelighederne med de interregionale forhandlinger har begge parter måttet erkende dødvandet og er enedes om at stille forhandlingerne i bero.

Den 22. december 2009 principgodkendte Rådet at indlede bilaterale forhandlinger med individuelle ASEAN-lande på baggrund af bemyndigelsen og forhandlingsdirektiver fra 2007, men fastholdt samtidig det strategiske mål om en interregional aftale. Rådet gav også Kommissionen bemyndigelse til i første omgang at indlede bilaterale forhandlinger med Singapore som et første skridt hen imod målet om, når tiden er inde, at indlede lignende forhandlinger med andre relevante ASEAN-lande. EU har efterfølgende indledt bilaterale forhandlinger om frihandelsaftaler med Malaysia (i 2010), Vietnam (i 2012), Thailand (i 2013), Filippinerne (i 2015) og Indonesien (i 2016).

Den 15. oktober 2013 bemyndigede Rådet Kommissionen til på grundlag af en ny EU-kompetence i henhold til Lissabontraktaten at udvide de igangværende bilaterale forhandlinger med ASEAN-landene til også at omfatte investeringsbeskyttelse.

På grundlag af de forhandlingsdirektiver, der blev vedtaget af Rådet i 2007 og i oktober 2013 udvidet til at omfatte investeringsbeskyttelse, har Kommissionen forhandlet med Vietnam om en ambitiøs og vidtrækkende frihandelsaftale og en investeringsbeskyttelsesaftale med henblik på at skabe nye muligheder og retssikkerhed for, at handelen og investeringerne

mellem parterne kan udvikle sig. Begge aftalernes juridisk reviderede tekster er nu offentliggjort og kan tilgås ved at følge dette link:

<http://ec.europa.eu/trade/policy/countries-and-regions/countries/vietnam/>

Kommissionen fremsætter følgende forslag til Rådets afgørelser:

- Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og Den Socialistiske Republik Vietnam
- Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og Den Socialistiske Republik Vietnam
- Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af investeringsbeskyttelsesaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Den Socialistiske Republik Vietnam på den anden side og
- Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af investeringsbeskyttelsesaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Den Socialistiske Republik Vietnam på den anden side.

Kommissionen havde tidligere fremsat et forslag til en horisontal beskyttelsesforordning, som vil finde anvendelse på frihandelsaftalen mellem EU og Vietnam og på andre aftaler.

Vedlagte forslag til Rådets afgørelse udgør det retlige instrument til indgåelse af frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og Den Socialistiske Republik Vietnam.

• **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Inden forhandlingerne om frihandelsaftalen og investeringsbeskyttelsesaftalen havde EU-Udenrigstjenesten ført forhandlinger om en partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Den Socialistiske Republik Vietnam på den anden side, og denne aftale trådte i kraft i oktober 2016. Partnerskabs- og samarbejdsaftalen danner de retlige rammer for at videreudvikle det mangeårige og stærke partnerskab, der allerede eksisterer mellem EU og Vietnam på en lang række områder, deriblandt politisk dialog, handel, energi, transport, menneskerettigheder, uddannelse, videnskab og teknologi, retlige anliggender, asyl og migration.

De mangeårige handelsmæssige og økonomiske forbindelser mellem EU og Vietnam har hidtil udviklet sig uden nogen særlig retlig ramme. Den frihandelsaftale og den investeringsbeskyttelsesaftale, som er blevet forhandlet på plads, vil udgøre specifikke aftaler, der gennemfører handels- og investeringsbestemmelserne i partnerskabs- og samarbejdsaftalen, og vil udgøre en integreret del af de samlede bilaterale forbindelser mellem EU og Vietnam.

Investeringsbeskyttelsesaftalen mellem EU og Vietnam vil fra sin ikrafttrædelsesdato erstatte og afløse de eksisterende bilaterale investeringstraktater mellem Vietnam og EU-medlemsstater, der er anført i bilag 6 til investeringsbeskyttelsesaftalen ("Liste over investeringsaftaler").

• **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Frihandelsaftalen og investeringsbeskyttelsesaftalen mellem EU og Vietnam er fuldt ud i overensstemmelse med Unionens politikker og vil ikke kræve, at EU ændrer sine regler,

forskrifter og standarder på noget reguleret område. I lighed med alle andre handels- og investeringsaftaler, som Kommissionen har forhandlet på plads, yder frihandelsaftalen og investeringsbeskyttelsesaftalen mellem EU og Vietnam fuld beskyttelse af offentlige tjenesteydelser og sikrer, at regeringernes ret til at regulere i almenhedens interesse bevares fuldt ud i disse aftaler og udgør et grundlæggende princip i dem.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Som opfølgning på EU-Domstolens udtalelse 2/15 og i lyset af de derpå følgende omfattende drøftelser mellem EU-institutionerne om handels- og investeringsaftalernes struktur fremlægger Kommissionen resultatet af forhandlingerne med Vietnam i form af to selvstændige aftaler, nemlig en frihandelsaftale og en investeringsbeskyttelsesaftale, ligesom det var tilfældet for resultatet af forhandlingerne mellem EU og Singapore.

I lyset af udtalelse 2/15 og i betragtning af, at frihandelsaftalen mellem EU og Vietnam i alt væsentligt har samme indhold som frihandelsaftalen mellem EU og Singapore, vil alle de områder, der er omfattet af frihandelsaftalen mellem EU og Vietnam, henhøre under EU's kompetence, nærmere bestemt under anvendelsesområdet for artikel 91, artikel 100, stk. 2, og artikel 207 i TEUF. Ligeledes vil alle materielle bestemmelser om investeringsbeskyttelse i henhold til investeringsbeskyttelsesaftalen mellem EU og Vietnam være omfattet af artikel 207 i TEUF, i det omfang disse bestemmelser finder anvendelse på udenlandske direkte investeringer.

Frihandelsaftalen mellem EU og Vietnam skal derfor undertegnes af Unionen i medfør af en rådsafgørelse, jf. artikel 218, stk. 5, i TEUF, og indgås af Unionen i medfør af en rådsafgørelse, jf. artikel 218, stk. 6, i TEUF, efter Europa-Parlamentets godkendelse.

Artikel 218, stk. 7, i TEUF er desuden blevet tilføjet som retsgrundlag, idet Rådet bør bemyndige Kommissionen til at godkende Unionens holdning til visse ændringer af frihandelsaftalen i betragtning af, at der i aftalen gives mulighed for fremskyndede og/eller forenklede procedurer for godkendelse af sådanne ændringer. Kommissionen bør derfor bemyndiges til at godkende ændringer eller rettelser, der skal vedtages af Handelsudvalget i henhold til artikel 9.20 (ændring og rettelser af dækningen) og artikel 9.23 (Udvalget om Investering, Handel med Tjenesteydelser, Elektronisk Handel og Offentlige Udbud), for så vidt angår de enheder, der er anført i afdeling A (centrale statslige enheder) til afdeling C (andre omfattede enheder) i bilag 9-A (dækning af offentlige udbud for Unionen) og bilag 9-B (dækning af offentlige udbud for Vietnam).

Investeringsbeskyttelsesaftalen mellem EU og Vietnam skal undertegnes af Unionen i medfør af en rådsafgørelse, jf. artikel 218, stk. 5, i TEUF, og indgås af Unionen i medfør af en rådsafgørelse, jf. artikel 218, stk. 6, i TEUF, efter Europa-Parlamentets godkendelse og medlemsstaternes ratificering i overensstemmelse med deres respektive interne procedurer.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Som bekræftet i udtalelse 2/15 vedrørende frihandelsaftalen mellem EU og Singapore og analogt hermed dækker den frihandelsaftale mellem EU og Vietnam, som blev forelagt Rådet, ikke nogen spørgsmål, der ikke henhører under EU's enekompetence.

Med hensyn til investeringsbeskyttelsesaftalen bekræftede Domstolen, at EU i henhold til artikel 207 i TEUF har enekompetence med hensyn til alle materielle bestemmelser om investeringsbeskyttelse, i det omfang disse finder anvendelse på udenlandske direkte investeringer. Domstolen bekræftede endvidere EU's enekompetence med hensyn til mekanismen for mellemstatslig tvistbilæggelse i forbindelse med investeringsbeskyttelse. Og endelig udtalte Domstolen, at EU har delt kompetence med hensyn til ikke-direkte investeringer og tvistbilæggelse mellem investor og stat (efterfølgende afløst af et investeringsdomstolssystem i investeringsbeskyttelsesaftalen), hvor medlemsstaterne optræder som sagsøgte parter¹.

Disse elementer lader sig ikke på nogen sammenhængende måde adskille fra de materielle bestemmelser eller mellemstatslig tvistbilæggelse og bør derfor medtages i aftalerne på EU-plan.

- **Proportionalitetsprincippet**

Dette forslag er i tråd med visionen i Europa 2020-strategien og bidrager til Unionens handels- og udviklingsmæssige mål.

- **Valg af retsakt**

Dette forslag er i overensstemmelse med artikel 218 i TEUF, der fastsætter, at Rådet kan vedtage afgørelser om internationale aftaler. Der findes ingen andre retlige instrumenter, der kan anvendes til at nå det mål, der er omhandlet i forslaget.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Da forhandlingerne med Vietnam var afsluttet, gennemførte en gruppe under ledelse af Generaldirektoratet for Handels cheføkonom en undersøgelse af de forventede økonomiske fordele ved aftalen.

Afskaffelsen af bilaterale tariffer og eksportafgifter og reduktionen af de ikke-toldmæssige handelshindringer, der påvirker grænseoverskridende udveksling af varer og tjenester, vil ifølge undersøgelsen øge den bilaterale handel betydeligt. EU's eksport til Vietnam skønnes at ville stige med mere end 8 mia. EUR frem til 2035, mens Vietnams eksport til EU forventes at vokse med 15 mia. EUR. Dette svarer til en stigning i relative tal for EU's eksport til Vietnam med næsten 29 % og Vietnams eksport til EU med næsten 18 %.

Ifølge yderligere skøn i den økonomiske modellering vil EU's nationalindkomst kunne stige med over 1,9 mia. EUR i 2035 som følge af frihandelsaftalen, mens Vietnams nationalindkomst kan stige med 6 mia. EUR i samme periode. Den store forskel i forventede fordele skyldes de store forskelle i den relative betydning af EU og Vietnam som eksportmarked for hinanden.

Ovenstående resultater af den kvantitative analyse undervurderer formentlig de reelle økonomiske virkninger af aftalen, da analysen ikke indregner de forventede fordele ved en forstærket beskyttelse og håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og liberalisering af direkte udenlandske investeringer i produktionssektorerne og liberalisering af offentlige

¹ Se præcisering i dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol i sag C-600/14 Tyskland mod Rådet (dom af 5. december 2017), præmis 69.

udbud. Hertil kommer, at det ikke har været muligt at modellere de synergier i de globale forsyningskæder, som frihandelsaftalen mellem EU og Vietnam vil kunne afføde — navnlig i den bredere kontekst af en igangværende indsats for yderligere at styrke EU's økonomiske forbindelser med ASEAN-blokken — men at disse synergier kan forventes at blive betydelige.

- **Høringer af interesserede parter**

Inden de bilaterale forhandlinger med Vietnam blev indledt, foretog en ekstern kontrahent en handelsbæredygtighedsvurdering af frihandelsaftalen mellem EU og ASEAN² med henblik på at undersøge de mulige økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger af et tættere økonomisk partnerskab mellem de to blokke.

I forbindelse med forberedelsen af handelsbæredygtighedsvurderingen rådførte kontrahenten sig med interne og eksterne eksperter, afholdt offentlige høringer i Bruxelles og Bangkok og afholdt bilaterale møder og interviews med civilsamfundets repræsentanter i EU og ASEAN. Høringerne i forbindelse med handelsbæredygtighedsvurderingen udgjorde en platform for at inddrage vigtige interessenter og civilsamfundet i en dialog om handelspolitikken i forhold til Sydøstasien.

Både handelsbæredygtighedsvurderingen og høringerne i forbindelse med udarbejdelsen heraf gav Kommissionen input, der har været særdeles nyttigt under samtlige efterfølgende bilaterale handels- og investeringsforhandlinger med individuelle ASEAN-lande.

Derudover afholdt Kommissionen i juni 2012 en offentlig høring om den kommende bilaterale aftale med Vietnam, som omfattede et spørgeskema med henblik på at indhente oplysninger fra de berørte parter, som siden hjalp Kommissionen til at opstille prioriteter og træffe beslutninger igennem hele forhandlingsforløbet. Der indkom 62 høringssvar, heraf 43 fra brancheforeninger og -sammenslutninger, 16 fra individuelle virksomheder og tre fra medlemsstaterne. Svarene repræsenterede en bred vifte af sektorer, deriblandt fødevarerindustrien, IKT-branchen, tekstilindustrien, tjenesteydelsessektoren, lægemiddelindustrien, den kemiske industri, metalindustrien, den grønne energisektor, bilindustrien, maskinindustrien samt træ- og papirindustrien. Den skriftlige høring blev fulgt op med møder med en række spørgeskemaespondenter, som var blevet udvalgt, fordi de repræsenterede de sektorer, der var mest følsomme over for udfaldet af forhandlingerne med Vietnam (tekstilindustrien, sektoren for alkoholholdige drikkevarer, lægemiddelindustrien, bilindustrien og IKT-branchen).

Der blev afholdt en rundbordsdiskussion med interessenter om menneskerettigheder og bæredygtig udvikling i forbindelse med de bilaterale forbindelser mellem EU og Vietnam i maj 2015³. Kommissionen foretog derefter en særlig analyse⁴ af frihandelsaftalens mulige indvirkning på menneskerettigheder og bæredygtig udvikling.

Før og under forhandlingerne blev EU-medlemsstaterne desuden regelmæssigt underrettet mundtligt og skriftligt om de forskellige aspekter af forhandlingerne via Rådets Handelspolitikudvalg. Europa-Parlamentet blev også regelmæssigt underrettet og hørt gennem sit Udvalg om International Handel og især gennem sin overvågningsgruppe for frihandelsaftalen mellem EU og Vietnam. De tekster, der blev udarbejdet under forhandlingerne, blev løbende rundsendt til begge institutioner under hele forløbet.

² <http://trade.ec.europa.eu/doclib/html/145989.htm>.

³ <http://trade.ec.europa.eu/doclib/events/index.cfm?id=1288>.

⁴ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2016/february/tradoc_154236.pdf.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Den eksterne kontrahent "Ecorys" har foretaget en bæredygtighedsvurdering af frihandelsaftalen mellem EU og ASEAN.

- **Konsekvensanalyse**

I den handelsbæredygtighedsvurdering, som den eksterne kontrahent foretog, og som blev afsluttet i 2009, blev det konkluderet, at en ambitiøs frihandelsaftale mellem EU og ASEAN ville få betydelige positive virkninger (med hensyn til BNP, indkomst, handel og beskæftigelse) for både EU og Vietnam. Indvirkningerne på nationalindkomsten blev anslået til 13 mia. EUR for EU's vedkommende og 7,6 mia. EUR for Vietnam.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Frihandelsaftalen og investeringsbeskyttelsesaftalen mellem EU og Vietnam er ikke genstand for Refit-procedurer. Ikke desto mindre indeholder disse aftaler en række bestemmelser, som vil forenkle procedurerne for handel og investeringer og nedbringe omkostningerne i forbindelse med eksport og investeringer, og som dermed vil give flere små virksomheder mulighed for at gøre forretning på begge markeder. Blandt de forventede fordele er: mindre byrdefulde tekniske forskrifter, overensstemmelseskrav, toldprocedurer og oprindelsesregler, beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder samt nedbringelse af sagsomkostningerne ved brug af investeringsdomstolssystemet for fordringshavere, der er SMV'er.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget berører ikke beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder i Unionen.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Frihandelsaftalen mellem EU og Vietnam vil få finansielle virkninger for EU's budget på indtægtssiden. Det anslås, at der kan være givet afkald på 1,7 mia. EUR i toldafgifter, når aftalen er fuldt gennemført. Dette skøn bygger på den gennemsnitlige importfremskrivning for 2035 uden nogen indgået aftale og angiver det årlige indtægtstab som følge af afskaffelsen af EU's told på import med oprindelse i Vietnam.

Investeringsbeskyttelsesaftalen mellem EU og Vietnam vil få finansielle virkninger for EU's budget på udgiftssiden. Aftalen bliver EU's tredje aftale (efter den samlede økonomi- og handelsaftale mellem EU og Canada og mellem EU og Singapore), der indfører investeringsdomstolssystemet til tvistbilæggelse mellem investor og stat. Der er for 2019 og fremefter afsat et beløb på 700 000 EUR om året til supplerende udgifter (med forbehold af aftalens ikrafttræden) til finansiering af en permanent struktur bestående af en første instans og en appelret. Samtidig indebærer aftalen brug af administrative ressourcer under budgetpost XX 01 01 01 (Udgifter vedrørende tjenestemænd og midlertidigt ansatte inden for institutionen), idet det skønnes, at der vil blive allokert én administrator (ét årsværk) til de opgaver, der er forbundet med denne aftale. Dette er angivet i finansieringsoversigten og er underlagt de betingelser, der er nævnt deri.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Frihandelsaftalen og investeringsbeskyttelsesaftalen mellem EU og Vietnam indeholder institutionelle bestemmelser, der fastsætter gennemførelsesorganernes struktur med henblik på løbende at overvåge gennemførelsen, anvendelsen og virkningerne af aftalerne. Idet aftalerne udgør en integreret del af de bilaterale forbindelser mellem EU og Vietnam, der er reguleret af partnerskabs- og samarbejdsaftalen, skal de nævnte strukturer indgå i en fælles institutionel ramme sammen med partnerskabs- og samarbejdsaftalen.

I henhold til de institutionelle bestemmelser i frihandelsaftalen skal der nedsættes et handelsudvalg, hvis hovedopgave vil være at overvåge og lette gennemførelsen og anvendelsen af aftalen. Handelsudvalget består af repræsentanter for EU og Vietnam, som skal mødes hvert år eller på anmodning af én af parterne. Handelsudvalget vil få til opgave at føre tilsyn med arbejdet i alle specialudvalg og arbejdsgrupper, der er nedsat i henhold til aftalen (Udvalget om Handel med Varer, Toldudvalget, Udvalget om Sundheds- og Plantesundhedsforanstaltninger, Udvalget om Investeringer, Handel med Tjenesteydelser, Elektronisk Handel og Offentlige Udbud, Udvalget om Handel og Bæredygtig Udvikling, Arbejdsgruppen om Intellectuelle Ejendomsrettigheder, herunder Geografiske Betegnelser, samt Arbejdsgruppen om Motorkøretøjer og Reservedele).

Handelsudvalget får også til opgave at kommunikere med alle berørte parter, heriblandt den private sektor og civilsamfundet, med hensyn til aftalens funktionsmåde og gennemførelsen af den. I aftalen erkender begge parter vigtigheden af gennemsigtighed og åbenhed og forpligter sig til at medtænke offentlighedens synspunkter, således at der trækkes på en bred vifte af synsvinkler i forbindelse med gennemførelsen af aftalen.

I henhold til de institutionelle bestemmelser i investeringsbeskyttelsesaftalen skal der nedsættes et udvalg, hvis hovedopgave vil være at overvåge og lette gennemførelsen og anvendelsen af aftalen. Udvalget kan bl.a. — med forbehold af gennemførelsen af hver parts respektive retlige krav og procedurer — beslutte at udpege medlemmerne af investeringsdomstolene, fastsætte deres månedlige vederlag og vedtage bindende fortolkninger af aftalen.

Som fremhævet i meddelelsen "Handel for alle" afsætter Kommissionen stadig flere ressourcer til den effektive gennemførelse og håndhævelse af handels- og investeringsaftaler. I 2017 offentliggjorde Kommissionen den første årlige rapport om gennemførelsen af frihandelsaftaler. Hovedformålet med denne rapport er at give et objektivt billede af gennemførelsen af EU's frihandelsaftaler, som fremhæver de fremskridt, der er gjort, og de mangler, der skal afhjælpes. Hensigten er, at rapporten skal tjene som grundlag for en åben debat og dialog med medlemsstaterne, Europa-Parlamentet og det bredere civilsamfund om frihandelsaftalernes virkemåde og gennemførelse. Rapporten offentliggøres en gang om året og vil dermed give mulighed for regelmæssig overvågning af udviklingen og for at registrere, hvordan de udpegede prioriterede spørgsmål er blevet behandlet. Rapporten dækker frihandelsaftalen mellem EU og Vietnam fra og med datoen for ikrafttrædelsen.

- **Gennemførelse i EU**

Der skal træffes visse foranstaltninger for at sikre gennemførelsen af aftalen. Disse vil blive truffet inden anvendelsen af aftalen. Der er tale om en gennemførelsesforordning fra Kommissionen, der skal vedtages i henhold til artikel 58, stk. 1, i Europa-Parlamentets og

Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen, som åbner de i aftalen fastsatte toldkontingenter.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Ikke relevant.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Under forhandlingen af **frihandelsaftalen mellem EU og Vietnam** tilstræbte Kommissionen to hovedmålsætninger: For det første at skabe de bedst mulige betingelser for EU-virksomhedernes adgang til Vietnams marked, og for det andet at fastsætte et nyttigt sekundært referencepunkt (efter aftalerne med Singapore) for EU's øvrige forhandlinger i regionen.

Begge disse målsætninger er blevet opfyldt fuldt ud. Aftalen rækker ud over eksisterende WTO-forpligtelser på adskillige områder, såsom tjenesteydelser, offentlige udbud, ikke-toldmæssige hindringer og beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder geografiske betegnelser. På alle disse områder har Vietnam indvilliget i at indgå nye forpligtelser, som går betydeligt ud over det, som landet hidtil har forpligtet sig til i andre aftaler, heriblandt i den omfattende og progressive aftale om et Stillehavspartnerskab.

I overensstemmelse med de mål, der er opstillet i forhandlingsdirektiverne, har Kommissionen sikret:

- 1) vidtgående liberalisering af markederne for tjenesteydelser og investeringer, som omfatter tværgående regler om udstedelse af tilladelser og gensidig anerkendelse af eksamensbeviser samt sektorspecifikke regler, der har til formål at sikre lige konkurrencevilkår for EU's virksomheder
- 2) nye muligheder for EU's tilbudsgivere for at deltage i udbud i Vietnam, der ikke har tilsluttet sig WTO-aftalen om offentlige udbud
- 3) fjernelse af tekniske og lovgivningsmæssige hindringer for handel med varer, såsom dobbelttestning, især gennem fremme af anvendelse af velkendte tekniske og lovgivningsmæssige standarder i EU's sektorer for motorkøretøjer, lægemidler, medicinsk udstyr og grøn teknologi
- 4) en mere handelsfremmende ordning for godkendelse af eksport af fødevarer til Vietnam baseret på internationale standarder
- 5) Vietnams tilsagn om at mindske eller afskaffe told på import fra EU og billigere adgang for europæiske virksomheder og forbrugere til produkter med oprindelse i Vietnam
- 6) et højt beskyttelsesniveau for intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder også med henblik på håndhævelse af disse rettigheder, også ved grænsen, samt beskyttelse af EU's geografiske betegnelser på TRIPs-plus-niveau
- 7) et omfattende kapitel om handel og bæredygtig udvikling, som tager sigte på at sikre, at handelen understøtter arbejdstagerrettigheder, miljøbeskyttelse og social udvikling og fremmer bæredygtig forvaltning af skove og fiskepladser. Heri er der medtaget tilsagn om effektivt at anvende internationale standarder og om at arbejde på at ratificere en række internationale konventioner. I kapitlet gøres der desuden rede for, hvordan arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet skal inddrages i gennemførelsen og overvågningen af aftalen og

- 8) mekanismer til hurtig tvistbilæggelse enten ved nedsættelse af et voldgiftspanel eller med bistand fra en mægler.

Investeringsbeskyttelsesaftalen mellem EU og Vietnam vil sikre et højt niveau af investeringsbeskyttelse, samtidig med at EU's og Vietnams ret til at regulere og søge at opnå legitime samfundspolitiske mål, eksempelvis beskyttelse af folkesundheden, sikkerheden og miljøet.

Aftalen indeholder alle de innovationer i EU's nye tilgang til investeringsbeskyttelse og dens håndhævelsesmekanismer, der ikke findes i de eksisterende 21 bilaterale investeringsoverenskomster mellem Vietnam og EU's medlemsstater. Det er en særdeles vigtig del af investeringsbeskyttelsesaftalen, at den erstatter og dermed forbedrer de 21 eksisterende bilaterale investeringstraktater.

Kommissionen har i overensstemmelse med de mål, der er opstillet i forhandlingsdirektiverne, sikret, at EU's investorer og deres investeringer i Vietnam gives en retfærdig og rimelig behandling og ikke diskrimineres i forhold til vietnamesiske investeringer, der befinder sig i samme situation. Samtidig beskytter investeringsbeskyttelsesaftalen EU's investorer og deres investeringer i Vietnam imod ekspropriering, medmindre det sker i almenvellets interesse, på lovformelig vis, på et ikke-diskriminerende grundlag og mod øjeblikkelig betaling af en tilstrækkelig og effektiv erstatning i henhold til en rimelig markedsværdi af de eksproprierede investeringer.

Ligeledes i overensstemmelse med forhandlingsdirektiverne vil den investeringsbeskyttelsesaftale, som Kommissionen har forhandlet på plads, give investorerne adgang til en moderne og reformeret investeringstvistbilæggelsesmekanisme. Dette system sikrer, at investeringsbeskyttelsesreglerne overholdes, og søger at finde den rette balance mellem beskyttelse af investorer på en gennemsigtig måde og beskyttelse af statens ret til at regulere med henblik på at opnå samfundspolitiske mål. Ved aftalen etableres der et stående internationalt og fuldt uafhængigt tvistbilæggelsessystem, bestående af en permanent første instans og en appelret, der skal forestå tvistbilæggelsesprocedurer på en gennemsigtig og upartisk måde.

Kommissionen er opmærksom på den balance, der skal findes mellem at videreføre EU's reformerede investeringspolitik og EU-medlemsstaternes særlige behov med hensyn til udøvelsen af delt kompetence på disse områder. Kommissionen har således ikke fremsat forslag om midlertidigt at anvende aftalen om investeringsbeskyttelse. Såfremt medlemsstaterne ønsker et forslag om midlertidig anvendelse af aftalen om investeringsbeskyttelse, er Kommissionen imidlertid parat til at fremsætte et sådant forslag.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse af frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og Den Socialistiske Republik Vietnam

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91, stk. 1, artikel 100, stk. 2, og artikel 207, stk. 4, første afsnit, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a), nr. v), og artikel 218, stk. 7,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med Rådets afgørelse nr. [XX]⁵ blev frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og Den Socialistiske Republik Vietnam (i det følgende benævnt "aftalen") undertegnet den [XX XXX 2019] med forbehold for dens indgåelse på et senere tidspunkt.
- (2) I henhold til artikel 218, stk. 7, i TEUF bør Kommissionen bemyndiges til på Unionens vegne at godkende den holdning i Udvalget om Investering, Handel med Tjenesteydelser, Elektronisk Handel og Offentlige Udbud, som Unionen skal indtage til visse ændringer af aftalen, der skal vedtages ved en forenklet procedure i henhold til aftalens artikel 9.20 eller, for så vidt angår de enheder, der er anført i afdeling A til C i bilag 9-A og 9-B i henhold til aftalens artikel 9.23.
- (3) Aftalen bør godkendes på Unionens vegne.
- (4) I overensstemmelse med aftalens artikel 17.20 tillægger aftalen ikke nogen rettigheder og pålægger ikke nogen forpligtelser for personer i Unionen ud over de rettigheder og forpligtelser, som er opstået mellem parterne i henhold til folkeretten —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og Den Socialistiske Republik Vietnam (i det følgende benævnt "aftalen") godkendes hermed på Unionens vegne.

Teksten til aftalen er vedlagt denne afgørelse.

Artikel 2

Med henblik på aftalens artikel 9.20 og 9.23 godkendes de ændringer eller rettelser, der vedrører afdeling A til D samt afdeling F i bilag 9-A og 9-B til aftalen, af Kommissionen på Unionens vegne.

⁵ [Henvisning indsættes senere]

Artikel 3

Formanden for Rådet udpeger den person, som på Unionens vegne er beføjet til at give meddelelse som omhandlet i aftalens artikel 17.16, stk. 2), med henblik på at udtrykke Unionens samtykke i at blive bundet af aftalen⁶.

Artikel 4

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formanden*

⁶ Datoen for aftalens ikrafttræden offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.